

învățământ preșcolar cu statut de grădinițe, argumentul fiind acela că un învățământ de calitate trebuie să aibă și un spațiu adecvat. Primăriile și Consiliile Locale s-au implicat, au construit sau au reabilitat spații utile grădinițelor, pentru a oferi condițiile necesare activităților specifice cu preșcolarii. În acest sens pot fi enumerate îmbunătățirile aduse la sediile grădinițelor de la: „Confecția”, „Partizanul”, „Proletarul”, „Avicola”, dar și la multitudinea de grădinițe din mediul rural. Este de remarcat faptul că, după anul 1989, în municipiul Bacău, s-au construit și grădinițe noi, cum ar fi Grădinițele „Lizuca” și „Crai nou”.

Parcursul pașilor „de la grădiniță... la școală”, precum și contribuțiile băcăuane la domeniile cercetării și inovării, sau imaginile care încearcă să prezinte problemele de actualitate ale învățământului din județul Bacău – nu fac decât să complinescă conținutul de ansamblu al lucrării asupra căreia ne-am aplecat atenția.

Autoarea cărții reușește, printr-un efort de documentare și structurare a imaginilor alese, în reflectarea momentelor din evoluția cronologică a acestei ramuri a învățământului românesc, să parcurgă cu acribie temporală toate etapele învățământului preșcolar județean. În acest demers de documentare, pentru a intra în posesia unor documente autentice, a unor fotografii cu caracter personal, cu siguranță, a intrat în legătură cu multe persoane și personalități locale.

Suntem convinși că această lucrare este pe măsura energiilor și a eforturilor investite, rezultatul nefiind altul decât o împlinire profesională și morală, vis-a-vis de profesia de educator.

Jana Țărâlungă

*

***MUZEEL DIN ROMÂNIA ÎNTRE CLASIC ȘI MODERN.
PROIECTE MUZEALE (1990-2010), EDITURA CETATEA DE SCAUN,
TÂRGOVIȘTE, 2011, 174 P.***

Apărută sub egida Muzeului Național de Istorie a României, lucrarea amintită constituie catalogul expoziției organizate în perioada 30 iunie-25 septembrie 2011 la București, cu scopul evidențierii și promovării celor mai importante proiecte muzeale românești din ultimele două decenii.

În prefața intitulată „**Argument pentru o nouă muzeologie**”, dr. Ernest Oberländer-Târnoveanu expune pe scurt obiectivele și structura expoziției, a cărei diversitate tematică constituie un argument solid pentru progresele înregistrate în acest domeniu în perioada postdecembristă.

Principalele secțiuni tematice ale expoziției au fost: istoria, arheologia, arta, istoria naturală, etnografia, conservarea și restaurarea, iar proiectele muzeale au aparținut unui număr de 19 de instituții de profil. Astfel, au participat: Muzeul Național al Unirii Alba Iulia, Muzeul Județean Argeș, Muzeul de Mineralogie Baia Mare,

Muzeul de Etnografie Braşov, Muzeul Brăilei, Muzeul Naţional de Istorie Naturală „Grigore Antipa” Bucureşti, Muzeul Naţional al Satului „Dimitrie Gusti” Bucureşti, Muzeul Naţional al Țăranului Român Bucureşti, Muzeul de Istorie Naţională şi Arheologie Constanţa, Muzeul de Istorie Galaţi, Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii Goleşti, Complexul Muzeal Moldova (Muzeul Unirii Iaşi), Complexul Muzeal Judeţean Neamţ, Muzeul Judeţean Satu Mare, Muzeul de Artă Comparată Sângeorz-Băi, Complexul Naţional Muzeal „Astra” Sibiu, Muzeul Naţional Brukental Sibiu, Institutul de Ceretări Eco-Muzeale Tulcea, Muzeul Judeţean de Istorie şi Artă Zalău, la care se adaugă şi Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu” Bucureşti.

Tot în partea introductivă a catalogului, prof.univ.dr. Ioan Opriş punctează câteva aspecte care evidenţiază trecerea de la clasic spre modern în muzeologie, de la „uniformizarea expoziţională de tip didacticist” la înnoirile spectaculoase care răspund exigenţelor publicului vizitator, dar şi specialiştilor deopotrivă. De asemenea, este pus accentul şi pe necesitatea rulării patrimoniului muzeal atât în cadrul expoziţiilor temporare cât şi a celor permanente.

Sunt subliniate noi tendinţe care ţin de restructurarea muzeală şi de dinamizarea unor sectoare (etnografie, artă, memorialistică); interesul crescut pentru conservare şi restaurare, tehnologizarea sau re tehnologizarea atât de necesară unei bune promovări şi comunicări etc. Toate aceste elemente de noutate arată că activitatea muzeală românească poate constitui o mişcare culturală consistentă, care poate fi conectată cu muzeografia mondială.

În ceea ce priveşte secţiunile catalogului, proiectele expoziţionale cu tematică istorică şi arheologică ocupă ponderea cea mai însemnată. Fără să intrăm în detalii, semnalăm aici câteva intervenţii care aduc în prim plan activităţi de reorganizare a unor expoziţii permanente, dar şi înfiinţarea unor noi muzee (vezi spre exemplu Muzeul de Artă Eneolitică Cucuteni Piatra Neamţ şi Muzeul Cetatea Neamţ).

Următoarea secţiune cuprinde două proiecte muzeale care promovează expoziţii de artă contemporană şi comparată ce îl provoacă pe vizitator la dialog şi contemplare.

A treia secţiune a catalogului este rezervată etnografiei, iar proiectele prezentate aparţin unor instituţii de profil, cu o activitate îndelungată în cercetarea şi valorificarea patrimoniului material tradiţional. Accentul este pus pe conceperea unor noi expoziţii permanente sau activităţi de conservare şi restaurare care să pună în valoare diferitele mărturii etnografice deţinute de cele mai importante muzee de acest fel.

În paginile alocate istoriei naturale pot fi regăsite diverse aspecte expoziţionale, întâlnite în muzee cu tradiţie, cu profil general, dar şi în instituţii nou create, axate doar pe un anumit domeniu, cum ar fi mineralogia sau biodiversitatea Deltei Dunării.

Un segment important, indispensabil activităţii muzeale, este cel dedicat conservării şi restaurării patrimoniului mobil şi imobil, iar în paginile acestui catalog se regăsesc doar câteva exemple de proiecte de acest fel, centrate pe domenii diferite, de la carte veche la clădiri cu valoare istorică.

În încheiere, remarcăm buna structurare a volumului şi calitatea grafică superioară care permit cunoaşterea celor mai importante proiecte muzeale din România, desfăşurate sau perfecţionate în ultimii douăzeci de ani, deşi suntem convinşi că mai există astfel de împliniri care merită promovate şi care contribuie la o reclădire a muzeografiei naţionale.

Roxana Diaconu